

אילנה צפריר ז"ל

אילנה יקרה שלנו,

המכללה האקדמית כנרת הבית השני שלך ב 14 השנים האחרונות אבלה ועצובה עם היוודע לנו אתמול דבר פטירתך.

כולנו עקבנו מקרוב בחודשים האחרונים וידענו שמצבך לא טוב, ידענו שאת סובלת ומתייסרת, נפשית ופיזית

היה מאוד קשה לתקשר איתך, לא תמיד ענית להודעות וקולך כבר היה חלוש אך עדיין ההודעה הקשה שהתבשרנו בה תפסה אותנו לא מוכנים.

אילנה התחילה לעבוד במכללה ביולי 2007 כחשבת שכר במכללה באגף משאבי אנוש תחת ניהולו של אבירם אוחיון ומאוחר יותר עבדה כחשבת שכר באגף כספים.

השנים כחשבת שכר היו תובעניים ולא פשוטים אך מי שהכיר אותה מקרוב, ידע שצריך לדעת איך לקלף "כמה קליפות" כדי להגיע לליבה כי בסוף זה תמיד היה מסתכם במאכל טוב שהביאה מהבית או איזה עוגייה טובה.

אילנה יקרה, החיים לא תמיד האירו לך פנים, אך צפריר וילדיך המקסימים קמה, עומר ותובל היו מקור הכח והנחמה שלך. אילנה אהבה את ילדיה אהבת נפש, היתה גאה בהם כבני אדם ובהצלחותיהם האישיות והמקצועיות.

יותר מאוחר הצטרפו נפתלי חתנה וטל כלתה למשפחה ויוגב שלה שהיה הכתר לראשה.

אילנה נלחמה לחיות בשבילם, ראינו רק הרצון לחיות בשבילם והפחד הגדול שלה היה להשאיר אותם לבד לאחר מותו של צפריר, אילנה רצתה כל כך להמשיך וליהנות מהם ובעיקר מדור ההמשך, עוד קצת.

מחלתו של צפריר היכתה באילנה כמו ברק, היא היתה מגויסת כולה בשבילו, רצה ממקום למקום כדי לא להקשות על הילדים כי אילנה תמיד אמרה שהם צריכים להמשיך בחייהם והם מאוד עסוקים, אך אנחנו לא ידענו עד כמה המתח הנפשי ופטירתו של

צפריר שברו את ליבה לרסיסים וגבו ממנה מחיר פיזי ונפשי עצום.

אובדנו של צפריר היה קשה מנשוא בשבילה אך היא ניסתה להסתיר את כאבה כדי שיהיה טוב לילדים ושיחזרו לחיים שגרתיים עד כמה שאפשר אך לא ידענו כי במקביל המחלה הארורה שבה וכירסמה בגופה הצנום.

עת חלה צפריר אילנה ביקשה "להוריד הילוך" בעבודה ולהתפנות לסעוד אותו באהבה ולהיות בשביל הילדים ולכן עברה לעבוד בחלקיות משרה במרכז האקדמי לנוער ובספריית המכללה.

כולם ראו את הקושי שלה, את הלחלוחית בעיניים שהיתה שם כמעט באופן קבוע ואת העצבות שניבטה מעיניה אך היא ניסתה בכל כוחה להיאחז בחיים בשביל היקרים לה אמה, האחים, והילדים עד שלא יכלה עוד.

משפחתה היקרה של אילנה, קמה, עומר ותובל היקרים, לאבד שני הורים בפרק זמן כל כך קצר זה לא נתפס שבה לך רק לצעוק לשמיים אך נחמתכם תהיה כי הוריהם גידלו אתכם לתפארת, תהיו גאים ביכולת של הוריהם לגדל אתכם באהבה כל כך גדולה אחד לשני, אילנה תמיד אמרה שההצלחה הכי גדולה ושל צפריר בחיים זה הילדים שלהם, בתוך תוכה היא ידעה שאתם אחד בשביל השני באש ובמים ואני בטוחה שהיא הלכה לעולמה בידיעה שזו המורשת שהיא ואבא הנחילו לכם.

תתנחמו אולי במעט שאמא לא סובלת כבר ושיש לכם אחד את השני כי זה הרבה!

ניסינו בכל השנים האחרונות להיות ולו במעט מקור נחמה לאמא, אנחנו פה תמיד בשבילכם, נמשיך לעקוב אחריכם ושתדעו שהייתם באמת כל עולמה, ושהיא הלכה לעולמה כאמא הכי גאה שיש.

בהוקרה רבה, בית המכללה האקדמית כנרת - כתבה: שרונה סלונימסקי, עוזרת מנהל מחלקת משאבי אנוש, המכללה האקדמית כנרת